Proiectul celor 100 de şcoală, generator de creativitate şi de amintiri frumoase

Prof. înv. primar ZECHERU CARMEN FAUSTA

Şcoala Gimnazială Nr. 11, Buzău

100 DE ZILE DE ȘCOALĂ

CLASA PREGĂTITOARE B

ZÂMBETE DE SOARE

De ce să sărbătorești 100 de zile de școală?

Îi învățăm pe copii că orice prilej poate fi un moment de sărbătoare, de bucurie.

Ne putem stabili obiective,
ne putem face planuri.
Scopul acestei activități nu e de a
număra până la 100, ci de a
fi creativ, inventiv, de a găsi soluții
și de a te implica.

Tragem linie,
vedem
care sunt realizările
și neîmplinirile.

Copiii mici vor percepe mai ușor timpul de școală dacă e fracționat în unități mai mici și vor învăța să se autoaprecieze raportându-se la timpul care a trecut și să își seteze scopuri noi.

Îi învățăm valoarea timpului
- o zi trebuie să fie ceva în
care ai învățat ceva nou, în
care ai fost fericit,
ai făcut fericit pe cineva.

Îi scoatem puțin din rutină și le arătăm că învățarea poate fi și altfel.

Copiii au realizat creaţii foarte frumoase, fiecare dintr-o sută de piese - coșulețul cu ghiocei pentru mama, roiul de fluturi zburând spre soare, tabloul de primăvară, ursulețul din mărțișoare, pomul cunoașterii din năsturei, “cheia succesului“ confecționată din agrafe de birou, roboțelul din cartonașe, grădina cu ghiocei, becul din cereale, racheta din creioane colorate, soarele din nasturi, florile de primăvară din creioane colorate, oceanul cu 100 de peștișori din biscuiți, stația spațială cu turnuri de apărare mobile.

Într-o expoziţie imaginară ar putea intra şi cele 100 de personaje din povești, 100 de ursuleți, 100 de zâmbete de soare, 100 de avioane de hârtie, 100 de fotografii cu cele mai importante evenimente petrecute la școală, 100 de personaje preferate din filmele animate, 100 de inimioare, 100 de magneți de frigider, 100 de steguleţe desenate, 100 de piese Lego, 100 de sigle de mașini.

100 DE ZILE
MAI GRELE
MAI UȘOARE
TOATE SUNT
PE
NORIȘOARE

IMPRESII

PĂRINȚI ȘI COPII

ANDREEA

,,Cele 100 de zile de şcoală au trecut ca prin vis... Dimineţile pline de zâmbete şi de soare, pline de griji şi de nelinişti, fiecare a avut farmecul ei. A sosit ziua cea mare, sărbătoarea sărbătorilor...

Abia aşteptam să le prezint colegilor munca de familie... Am adunat 100 de jucării. Am făcut un consiliu de familie şi am decis împreună să facem pe un suport o siglă a acestei sărbători. Am aşezat tot atâtea obiecte câţi copii sunt în clasa mea, am adăugat şi cea mai frumoasă jucărie, doamna mea învăţătoare. Am pus praf magic de recunoştinţă şi un amestec de iubire, de respect, de fericire şi prietenie.

Am prezentat "opera de artă" cu mari emoţii, plină de întrebări. Mă întrebam dacă va fi pe placul colegilor mei… Am aflat răspunsul în urma aplauzelor primite. Ce uşurare!

Aştept şi alte zile pline de întrebări, de răspunsuri clare, de nesiguranţe şi de certitudini, de iubire şi de reuşite!

TEODOR-GABRIEL

„Din prima zi de şcoală doamna învăţătoare a oferit fiecărui copil perechea de aripi potrivită, pentru a „zbura” cât mai sus (pe scara cunoaşterii).”

MARIA

Proiectul "Primele 100 de zile de școala" a fost în viziunea Mariei o exprimare liberă, multicoloră și jucăușă, sub forma unui panou, a ceea ce s-a întâmplat în mintea și în sufletul ei în aceste zile la școală.

Primul pas a fost să numească proiectul "100 de Zâmbete de soare", apoi să enumere cunoștințele acumulate, literele și cifrele. A adăugat rând pe rând fiecare coleg de clasă, a continuat apoi prin marcarea amintirilor și întâmplărilor cu inimioare, iar la final a adăugat o fotografie cu întreaga clasa de la serbarea de Crăciun. Această sărbătoare este pentru Maria cea mai dragă amintire de până acum.

MARIA

,,Proiectul în sine, dincolo de exprimarea creativității, dezvăluie o poveste, spune un adevăr al inimii ei, este o dovada de încredere, zâmbete și iubire.

Poate ca nu a fost o lucrarea WOW…. însă este un lucru făcut cu drag, iar vorba pe care i-o spun frecvent fiicei mele este: Când faci ceva cu drag…..nu are cum să nu îți iasă!”

MATEI

Numele meu este Matei și mă consider un puști tare vesel, mereu cu chef de joacă. M-am gândit ca tema proiectului meu să fie "Copilărie Veșnică", deoarece îmi doresc ca fiecare om de pe Pământ să își păstreze sufletul de copil până la adânci bătrâneți.

Am un sfat pentru toți adulții:

,,Nu uitați să fiți veseli, să fiți copii!“.

Salutate tuturor!

ILINCA

În 100 de zile de școala am învățat să scriu, să citesc și să socotesc!

Au trecut 100 de zile de când a început școala! Unele au fost mai ușoare, altele mai grele, dar toate foarte frumoase pentru că au însemnat experiențe noi alături de oameni minunați: doamna învățătoare, profesori și colegi.

În cele 100 de zile de școală am învățat să fim disciplinați, să fim sârguincioși, să apreciem compania unor oameni noi, să îmbinăm utilul cu plăcutul, să prețuim timpul petrecut împreuna și să ne bucurăm de rezultatele obținute. Astfel a apărut ideea proiectului nostru realizat pentru sărbătorirea celor 100 de zile de școală.

A fost un eveniment mult așteptat și mult apreciat, atât de copil cât și de părinți! Un proiect despre sinceritate și spontaneitate, inteligență practică, disciplină și energie creatoare.

Au trecut 100 de zile de școală, devenind astfel 100 de amintiri frumoase !

LUCA

Luca și-a numit proiectul "Cât am crescut în 100 de zile de școală".

Și-a imaginat școala ca pe o imensă grădină, în care micile plante (băieții ghiocei, fetițele violete) având căldură, dragoste și multă atenție, devin cele mai frumoase flori.

MARIA I.

Noi am ales să prezentăm pentru sărbătoarea primelor 100 de zile de clasă pregătitoare, o colecție de 100 de nasturi dispuși pe un carton în forma de copăcel.

Culorile alese reprezintă tulpina, ramurile, frunzele și florile unui pomișor.

Această asemănare nu este întâmplătoare pentru că așa cum un pomișor are nevoie de aproximativ 100 de zile să înmugurească, să înverzească, să înflorească, așa și copiii noștri au păși acum 100 de zile cu încredere dar și cu emoție pe porțile școlii și s-au dezvoltat, au învățat multe lucruri noi și interesante, au legat prietenii și „au înflorit” sub îndrumarea atentă și afectuoasă a doamnei învățătoare căreia îi mulțumim!

ADA

"Noi am ales să realizăm un bec din 100 de bobițe de cereale. De ce tocmai un bec? Ni s-a părut cel mai sugestiv simbol al educației, simbolul momentului când găsim un răspuns, când avem o idee. La școală învățăm lucruri ce ne vor ajuta să găsim răspunsuri la orice problemă și idei creative pentru a ne face viața cât mai frumoasă!"

OCTAVIAN

Trebuie să recunosc că ideea unei fotografii cu el în prima zi de școală pusă într-un tablou ,,mai special" a fost a mea, dar a fost acceptată imediat și de Tavi… mai ales pentru că am folosit ca decor o parte din colecția lui de pietre, mărturii, scoici, nasturi, mărgele (colecția de la vârsta de 3 - 4 ani). Chiar dacă în imagine se vede un băiețel în prima zi de școală un pic speriat, neliniștit, alintat, vă asigur că, după cele 100 zile de școală, schimbarea este vizibilă. Noi o simțim și vă mulțumim pentru implicarea dumneavoastră.

IUSTIN

100 de zile de zbor

Decolarea mea de acasă și aterizarea în clasa pregătitoare, în primele 100 de zile de școală se aseamănă în mare parte cu zborul unui avion. Nu orice avion, un avion de hârtie, mânuit de o mână dibace.

Dacă părinții și fratele meu au reprezentat personalul logistic, doamna învățătoare a fost cea care a dat viață avionului. Ea a fost pilotul fiecărui zbor. Primele zboruri au fost de acomodare, decolarea și aterizarea erau anevoioase, cu multe comenzi și prea puține răspunsuri din partea avionului. Cu trecerea zilelor avionul și pilotul deveneau același întreg, urmând același zbor, fără turbulențe majore de la decolare până la aterizare.

Azi, sărbătorim 100 de zboruri, ceea ce înseamnă rodajul pentru perioada ce va urma. Azi, știu că mult timp de acum încolo, am să mă las pilotat spre imensa lume a cunoașterii.

Zbor lin, fără probleme tehnice, doamnă învățătoare!

ERIC

Proiectul nostru s-a numit "100 de zile de școală cu zâmbete de soare" și am vrut sa evidențiem faptul că fiecare zi pe care ei au petrecut-o la școală a fost un prilej de bucurie, o amintire dragă, dar și o piatra de temelie în dezvoltarea și evoluția fiecărui copil. Propriu-zis am realizat un colaj cu 100 de fotografii din timpul celor 100 de zile, am inclus imagini din prima zi de școală, de la prima lor serbare, dar și din alte momente. A fost o bucurie să integram și acest nume minunat pe care doamna învățătoare l-a ales pentru clasa noastră. Am înțeles că acest proiect ne-a adus și mai aproape de copiii noștri, referindu-mă la timpul de calitate petrecut cu "Zâmbetele de soare" pentru realizarea proiectului.

BOGDAN

Pe cerul frumos și albastru al copilăriei, fiecare zi petrecută la școală a fost luminată de lucrurile învățate. Astfel, proiectul prezintă câte un soare zâmbitor pentru fiecare zi petrecută în clasa ”Zâmbete de soare”.

DAVID

Lucrarea e făcută din 100 de inimioare pentru că în cele 100 de zile David a trăit 100 de sentimente. Și cum sentimentele negative au fost "ridiculizate" și minimalizate de cele pozitive, ne vom opri numai la cele din urmă: curiozitate (de afla lucruri noi), bucurie (de a avea 35 de prieteni noi și o a doua mămica), nerăbdare (de a distra în pauze), empatie, apreciere (a reușitelor), recunoștință (pentru ajutorul primit), entuziasm, pasiune, determinare, flexibilitate, încredere, fericire etc.

SOPHIA

Am realizat acest proiect împreună cu părinţii mei pe care îi respect foarte mult şi îi iubesc enorm. Pentru mine, şcoala este un ,,Ocean” - acea întindere de apă nemărginită, acel noian plin cu peştişori zglobii.

În acest tărâm de poveste, zi de zi, doamna învăţătoare este alături de mine şi îmi călăuzeşte paşii în viaţa de şcolar , zi de zi mă ,,hrăneşte cu câte un peşte din acest Ocean ,, şi mă învaţă că în viaţă trebuie să fii un om demn, mândru de realizările tale şi să nu te dai bătut niciodată. Am petrecut momente frumoase la şcoală, vin cu plăcere, mă simt foarte bine aici, mă simt precum ,,peştele în apă”...

DIMI

Deşi sceptică la început, pe parcursul realizării acestei colecţii am realizat cât de importantă este această activitate pentru noi, părinţii, cât şi pentru fiul nostru. Deși mama este cea care îl ajută constant, de data aceasta s-a implicat şi tatăl. Poate produsul final nu a fost excepţional, dar pentru că am avut de învăţat atât noi cât şi fiul nostru, consider că am avut numai de câştigat în urma acestei activităţi.

Am ales să realizăm o colecţie de steaguri; steguleţe desenate de noi şi nu cumpărate. Dimi a învăţat culorile steagurilor unor ţări, să citească numele unor ţări mai greu de pronunţat pentru un copil de vârsta lui. Ideea aşezării steguleţelor într-o căsuţă mi-a venit gândindu-mă la faptul că încercăm să-i explicăm copilului că toţi suntem egali, avem aceleaşi drepturi şi responsabilităţi în această lume, exact ca membrii unei familii. Steagul alb nu simbolizează capitularea în sensul propriu al cuvântului ci, mai degrabă, un act prin care toţi locuitorii acestei case încetează luptele (şi de ce nu răutăţile) şi are sensul de ,,Hai să facem pace!”.

Faptul că fiul meu a trebuit să-şi prezinte colecţia în faţa unui public destul de numeros a fost iarăşi un câştig. Nu cred că are relevanţă cât de bine s-a descurcat, ci faptul că a participat cu drag la prezentarea unui proiect realizat împreună cu părinţii lui în faţa membrilor unei noi familii în care a petrecut deja 100 de zile.

MIHAI

Proiectul 100 de zile de școală l-a ajutat pe Mihai prin stimularea dorinței de a crea. Dacă, inițial a optat pentru varianta simplă să prezinte o jucărie ligo deja construită, pe care a ales-o după numărul de piese de pe cutie, în ultima seară a vrut să construiască o stație spațială cu turnuri de apărare mobile, lansatoare de rachete care trag la propriu și care protejează cea mai valoroasa sursă de energie din univers.

Implicarea tuturor membrilor familiei pentru realizarea acestui proiect cred că a fost cel mai mare câștig.

SOFIA

De la prima ședință cu doamna învățătoare am învățat un lucru foarte important – să nu comparam elevii intre ei, ci cu ei înșiși de la începutul școlii până în momente cheie ale acestui prim an școlar. Atunci când am început împreună să lucrăm la proiectul nostru, Sofia a ținut neapărat ca toate florile să fie de aceeași mărime și înălțime. I-am explicat că nici ei, "florile" din clasă nu sunt identici și astfel, i-am reprezentat prin flori mai mici, mai înalte, mai colorate, cu mai multe frunze sau mai puține. La fiecare floare din nasturi, Sofia găsea o asemănare cu unul dintre colegii ei, iar reprezentarea ei grafică era în funcție de personalitatea acelui coleg.

Soarele a fost un element foarte important în proiect, evident că Sofia l-a asociat cu Doamna Învățătoare ,,așa cum florile au nevoie de Soare să crească, așa avem noi nevoie de Doamna să învățam". La fel de importante au fost și Ploaia - dna profesoara de sport, Buburuza – dna profesoară de engleză și Fluturele – dna profesoara de religie. (Un climat perfect pentru micile noastre flori!!!)

Un proiect cu atât suflet în el nu putea rămâne uitat într-o cutie, așa ca am decis să-l expunem .... acasă!! Ne bucurăm de zâmbete de Soare în fiecare zi!

MIRUNA

100 de zile de școală …100 de zile de sentimente dezvăluite sau încă latente...de aici ideea acestui proiect care ne-a încântat încă de la bun început!

Miruna a decis că trebuie să facem ceva care să o reprezinte, iar ideea tricourilor a căror amintire o vom păstra toată viața, poate chiar și într-o ramă de tablou, ni s-a părut tuturor foarte interesantă!

Proiectul nostru a luat naștere plecând de la ceea ce a trăit și simțit ea în cele 100 de zile de școală, lucruri pe care noi părinții am pus accent foarte mult, întrebând-o zilnic dacă a fost veselă, furioasă pe cineva, amuzată de vreun răspuns, dezamăgită etc.!

Am realizat astfel două tricouri.

Primul a fost cel al Mirunei și a vrut să semnifice sentimentele diverse pe care le-a trăit în fiecare zi, plecând de la teama de necunoscut a primei zile , la dezamăgirea întâiului răspuns incorect, la tristețea generată de lectura unei povești cu final mai trist, până la BUCURIA nemărginită de a face parte dintr-un colectiv minunat alături de cea care a reușit să o facă să adore școala - doamna învățătoare!

Lipind mutrișoară cu mutrișoară, totul parcă prindea contur ...am trasat astfel părul iar apoi restul trăsăturilor au fost desenate de Miruna așa cum s-a imaginat ea! Ideea mesajului de pe spatele tricoului i-a fost aparținut tot ei: *100 de zile, mai grele mai ușoare, toate sunt pe MUTRIȘOARE !*

Prin cel de-al doilea tricou am încercat să aducem o notă de amuzament activității, fiind descrise - în puține cuvinte, dar sugestive - sentimentele părinților care, de cele mai multe ori, sunt mai diverse decât cele ale propriilor copii când vine vorba despre acest început! Am lipit sugestiv 100 de plasturi pentru cele 100 de zile *supraviețuite* făcând față acestei noi provocări : ȘCOALA!

Și în loc de încheiere ... au trecut primele-o sută
Mii mai sunt în așteptare,
Le vom face mai frumoase
Noi, din ZÂMBETE DE SOARE!